אוהב ישראל — בחוקתי

אם בחקותי תלכו וגתתי גשמיכם גו'. א"ם ב"חקתי ת"לכו ר"ת אב"ת. וגם תיבת אם הוא אֵם בצירי סוד אימא עילאה קדישא סוד ה' עילאה ובחקותי היא בחי' מלכותא קדישא סוד. ה' תתאה. כי חוקים המה גזירת המלך על עמו וכדאי' בזוה"ק. פ' זו. והיינו אם תפעלו ע"י מעשיכם הטובים. כגון לימוד תורה לשמה וקיום המצות בדו"ר דמארי' לקשר ולייחד ולהמשיך מאימא עילאה ומהג' אבהן קדישין. אל הה' תתאה. סוד תורה שבע"פ. ונק' בבחי' חוקה וכנ"ל. וזהו אם בחקותי תלכו. והיינו ע"י ואת מצותי תשמרו ועשיתם אותם. על זה מבטיח לנו הבורא ית' וית' לשלם לנו מדה כנגד מדה. ואמר ונתתי גשמיכם. היינו כל השפעות טובות וכל טיבו וכל ברכאין וכל נהורין עילאין בעתם היינו לבחי' עת"ו דהצדיק חי עלמין שהוא סוד מלכותא קדישא כמבואר בזוה"ק. ונתנה הארץ יבולה. מלשון יובילו שי למורא היינו שהארץ הקדושה העליונה תתן להכנ"י דלתתא מה שהומשך והובל אליה מה' עילאה. השפעות טובות וברכות. וזהו יבול"ה יבול ה'. סוד חמשי' ש"ב הכוללים עשר עשר (אולי צ"ל חמשה ש"ב הכוללים וכ"א כלול מעשר והם חמשים ש"ב) וזהו ג"כ סוד יובל. הוא שנת החמשים שנה תהיה לכם. והבן:

ועץ השדה. היינו סוד עץ החיים הק' סוד עץ אשר בתוך הגן הק' אשר מהלכו ת"ק שנה יתן פריו ר"ל השפעתו והמשכיל יבין כ"ז: או יאמר ונתנה הארץ יבולה ירמוז בזה לתחיית המתים שיהא אי"ה אחר שיבוא העת הטוב לקיבוץ הגליות ונדחי ישראל במהרה בימינו ואח"כ יהיה תחיית המתים וזהו אומרו ונתנה הארץ יבולה. היינו הגופים המובאים אצלה להיות קבורים בתוכה תתן הארץ אותם בחזרה ויחיו בב"א. ועץ השדה יתן פריו. היינו הנשמות הק' אשר שם הוא מקור ושורש של נשמות ישראל והבן כ"ז היטב: ונפלו אויביכם לפניכם לחרב. תיבת לחרב הוא מיותר. דמאי נפקא לן בזה שיפלו ע"י חרב או ע"י דבר אחר. ונראה לפרש דשורש הדבר הוא דלא מיקרי נס ופלא רק בפעם ראשון. כשעושה הש"י איזה דבר פלא. שלא ע"פ הטבע בעצמו או ע"י נביא וצדיק. זהו הנקרא באמת נס ופלא. אבל בפעם שני אז יוכל להיות זה הדבר בנקל לעת שיצטרך לב"י בכלל או לאיזה איש פרטי. כי כבר נפתח השער והמקור מאותו דבר בפעם הראשון. ועפ"ז תבין מה שמצינו בפקידת עקרות שהתוה"ק כתבה וה' פקד את שרה. והוא באמת נס ופלא גדול. ואח"כ מצינו שנפקדו כמה עקרות ולא חשבו התוה"ק אותם שוב לנס. כמו רבקה אמנו היתה עקרה ונפקדה ע"י תפלת יצחק וכן רחל אמנו היתה עקרה ונפקדה. וכן חנה אשת אלקנה היתה עקרה ונפקדה. וכמ"כ מצינו בקריעת י"ס שאנו אומרים שירה על נס גדול כזה. ואח"כ מצינו שהעביר יהושע את כל ישראל בתוך הירדן. וכן רפב"י גבי נהר גינאי. אמנם שורש הדבר הוא כ"ז שלא נפתח השער מזה הדבר כמו פקידת עקרות וכדומה אז לאו כל אדם זוכה שיפתחו לו השער הזה. אך אאע"ה בגודל צדקתו ואהבתו להש"י לאין שיעור וגבול. זכה להנס גדול כזה. ופתח לו הש"י את השער ונפקדה אשתו. וכיון שכבר פעל אברהם פעם א' פתיחת השער וצינור הלזה. אז בקל יוכלו הדורות הבאים אחריו לעורר עוד אותו נס לעת שיצטרכו להכלל או אפילו לאיש פרטי וכמ"כ בקריעת י"ס שהוא נגד הטבע. רק משה רע"ה וס"ר מישראל פעלו דבר זה. ושוב אח"כ לא מיקרי זה נס גדול מה שהעביר יהושע את כל ישראל בתוך הירדן. וכן רפב"י. נמצא דכשהצדיק מתפלל להש"י שיפלו שונאיו והקב"ה שומע תפלתו ועושה נקמה בהם. אז לא די זאת שהפעולה הזאת מועיל בשעת מעשה. רק שהנפילה שמפיל הש"י את השונאים נעשה כחרב לדורי דורות. ובכל עת שיצטרך זה הדבר לכלל ישראל או אפילו לאיזה איש פרטי. אז בנקל לעורר נפילה הראשונה שגם אז בכל דו"ד יגיע להם נפילה גדולה וא"כ הנפילה הראשונה פועל שתי פעולות בשעה זו. ואח"כ לדורות. וז"ש דהמע"ה וחרב פיפיות בידם. ר"ל שיש לחרב שני פיות. היינו שהורגת שני פעמים. וזש"ה ונפלו אויביכם לפניכם. ר"ל אותה הנפילה

שיפלו השונאים יהיה אצליכם לחרב. היינו שבכל עת שיצר לכם משונאיכם. אז תעוררו הנפילה הראשונה ותהיה נפילה הראשונה כחרב. ויהרוג אותם וכנ"ל. וכן יהי רצון אמן:

ופניתי אליכם והפריתי אתכם והרביתי אתכם. י"ל בזה בהעיר לב. דהנה אי' בזוה"ק בריש הורמנותא דמלכא גליף גליפו בטהירו עילאה. היינו כשעלה ברצונו הפשוט להאציל ולברוא את העולמות. אז כביכול צמצם אורו אור בהיר אור צח ומצוחצח כדי שיהיה מקום להתפשטות העולמות. ואח"כ האצי"ל ובר"א ויצ"ר ועש"ה את עולמו השמים ושמי השמים העליונים והארץ וכל אשר עליה. והוא ית' ממלא כל עלמין ומסבב כל עלמין לית אתר פנוי מיניה. והנה כתיב כאשר השמים החדשים והארץ החדשה אשר אני עושה עומדים לפני תמיד. ודרחז"ל עשיתי לא נאמר אלא עושה לשון הווה. שזה קאי על מעשה הצדיקים הק'. אשר ע"י המצות שמקיימים ומעשיהם הטובים שמסגלים בכל עת. אז הקב"ה הנכבד והנורא ברוב רחמיו וחסדיו הגדולים בורא ועושה שמים וארץ חדשים בכל יום. ובזה יש לפרש המחדש בטובו בכל יום תמיד מעב"ר היינו ע"י המצות והמע"ט שהצדיקים שבדור עושים. והנה באמת הוא פלא גדול היכן הוא מקום מעמד ומצב להתפשטות השמים והארץ החדשים. הלא לית אתר פנוי מיניה ומלא כל הארץ כבודו. ולזה הבטיחנו השי"ת וית' בפסוק זה כי לרוב טובו וחסדו הגדול כביכול מצמצם אור בהירותו ית' למיהוי אתר להתפשטות שמים וארץ החדשים הנעשים ונבראים ע"י מעשה הצדיקים. וזהו ופניתי אליכם כביכול אפנה ואצמצם אורי הזך והמצוחצח. ואז והפריתי אתכם. והרביתי אתכם. ומה ידידות עריבות נעימות הבטחה הק' הזו לעוצם וגודל חיבתו אשר חיבב עם קדושו לרב טובו וחסדו הגדול. והמשכיל יבין כ"ז:

ואכלתם ישן נושן וגו'. בהעיר לב אחר אשר חנן ה' אל דעות בחכמה ובינה ודעת ברוב רחמיו וחסדיו י"ל ע"ד האמת. ואכלתם ישן נושן היינו שפע קדושה ובהירה בבחי' עתיקא דעתיקין סתימא דכולא. והוא ע"י לימוד תורה לשמה וקיום מצותיה לשמו ית' וית'. תזכו להשפעה הקדושה זכה ובהירה. וישן מפני חדש תוציאו. היינו שהמשכת השפע דעתיק יומשך לעדת ה' בני אל חי ע"י סוד י"ב גבולי אלכסון. סוד י"ב צירופי הוי"ה הק' שהם מספר שי"ב מנין חד"ש ואמר מפני חדש ירמוז בזה לאותיות הקודמים לאותיות חד"ש הם זג"ר. מספר ר"י עולה מספר יו"ד שמות אהי"ה הקדושים. והיינו שמשמות אלו הק' יומשך הארת השפע להי"ב צירופי הוי"ה ומהם תוציא ותמשך השפעות טובות וכל טיבו וחדו וברכאין טבין להכנ"י לעילא ותתא. וזהו וישן מפני חדש תוציאו. וכיה"ר לדור דורים אמן. והמשכיל יבין כ"ז:

והתהלכתי בתוככם והייתי לכם לאלהים וגו'. ופירש"י ז"ל אטייל עמכם בג"ע כו'. יכול לא תיראו ממני ת"ל והייתי לכם לאלהים. י"ל בהעיר לב. כי לכאורה יפלא מה שייכות יש הטיול בג"ע לתיבות אלו והתהלכתי בתוככם. וגם מהו זה שסיים רש"י ז"ל יכול לא תיראו ממני וכי יעלה כזאת על דעת שום נברא שלא לירא ממנו ית' ח"ו:

אמנם י"ל כי בחי' תוכו של אדם הוא הנשמה הק'. ותוכה של הנשמה הוא המקור והשורש שלה מעולם העליון הק'. שהוא בחי' וסוד הגן הק' כנודע והוא בחי' יסוד המלוכה הק' העליונה. והבטיחנו הבורא ב"ה וב"ש. כאשר נלך בחוקותיו ונשמור מצותיו אז והתהלכתי בתוככם. היינו בתוך תוכם שהוא סוד גן הק'. וזהו סוד יחוד קבה"ו. וזהו שפירש"י אטייל עמכם בג"ע ואהיה כאחד מכם כי משם הוא ג"כ שורש נשמות ישראל. יכול לא תיראו ממני. היינו שע"י גודל האהבה ושיעשועים מזה היחוד הק'. ולעוצם הפלגת נעימות דבר זה. יכול שלא תוכלו לבוא למדת היראה. וא"כ נחסר זה התענוג. ועיקר התענוג של הצדיקים הק' לירא מפחד ה'. ומהדר גאונו בכל עת ולזה הבטיחנו הקב"ה שגם מדת היראה לא יחסר לעם ה'. וזהו והיה ה' לי לאלהים. וכיה"ר אמן. והבן כ"ז היטב: